

Wie is Victoire Ingabire Umuhoza

Familie en studies

Victoire Ingabire Umuhoza heeft de Rwandese nationaliteit. Zij is getrouwd en moeder van drie kinderen. Na haar opleidingen in handelsrecht en boekhouding, begint zij in 1997 in Nederland aan een universitaire studie commerciële economie en bedrijfskunde.

Werkervaring

Zij begint haar loopbaan in Nederland bij een particulier bedrijf dat internationaal werkzaam is. Zij is daar belast met de controle en coördinatie van de financiële afdelingen van 25 filialen, die gevestigd zijn in Europa, Azië en Afrika.

Politieke carrière

Met als bijnaam de "Rwandese Young San SU Kiki" is Victoire sinds 1998 geëngageerd in een democratisch gevecht met het doel in haar land Rwanda een rechtstaat te creëren, conform internationale democratische principes, die men met elkaar deelt. Etnische en regionale ideeën vormen niet de basis van haar politiek.

In 1997 sloot ze zich aan de Republikeinse Rally voor Democratie in Rwanda (Rassemblement Républicain pour La Democratie au Rwanda "RDR), één democratische oppositiepartij. Een jaar later werd ze voorzitter van de afdeling Nederland deel van deze partij en in 2000 werd ze benoemd tot internationale voorzitter van de RDR op. Ze brengt zijn partij op te staan en de genocide die in Rwanda plaatsvond in 1994 en andere oorlogsmisdaden tegen de menselijkheid die plaatsvonden voor, tijdens en na de genocide te veroordelen.

Van 2003 tot 2006 neemt zij het voorzitterschap op zich van "L' Union de Forces Démocratiques Rwandaises" (UFDR), een platform waarin de politieke partijen van de oppositie verenigd zijn en waarvan de partij RDR actief lid van was. Sinds april 2006 is zij voorzitter van de "Forces Démocratiques Unifiées" (FDU-Inkingi), een politieke partij die ontstaan is uit de volgende drie politieke partijen: "Alliance démocratique rwandaise" (ADR-Isangano), "Forces de résistance pour la démocratie" (FDR), en de "RDR", met de persoonlijke instemming van andere hooggeplaatste politieke persoonlijkheden die niet bij bestaande partijen zijn aangesloten.

Het partijbureau wijst haar aan als de officiële kandidaat van de partij "FDU" voor de presidentsverkiezingen van 2010.

In april 2009 neemt zij ontslag om zich voor te bereiden op de terugkeer naar haar geboorteland en zo een bijdrage te leveren aan de opbouw van een land dat sinds 1990 door oorlog is verscheurd. Op 16 januari 2010 is Victoire Ingabire Umuhoza terug in haar land, na een ballingschap van 16 jaar, om deel te nemen aan de presidentiële verkiezingen in augustus 2010. Vanaf haar aankomst in Kigali, heeft zij tegenstand ontmoet. Op 21 april werd zij voor de eerste keer gevangengenomen. De volgende dag werd zij in vrijgelaten en onder rechtelijk toezicht gesteld. In afwachting van haar proces was het haar verboden de hoofdstad Kigali te verlaten.

Zij is op 14 oktober 2010, na enige maanden van huisarrest, gevangengezet. Op grond van de volgende redenen: zij eiste democratische openheid, de vervolging en berechting van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid begaan door de leden van de "FPR"junta, de erkenning van het lijden en het recht op herdenking van alle slachtoffers van de genocide. Haar proces is op 14 oktober 2010 begonnen met als hoofdaanklacht "lid van een terroristische organisatie".

De bundeling van de hele democratische oppositie

Het politieke traject van Victoire Ingabire Umuhoza wordt gekenmerkt door het zoeken naar een bundeling van de democratische Rwandese oppositie. Buiten enkele zwakke bewegingen die in Rwanda actief zijn, bestaat deze oppositie zonder meer alleen binnen de diaspora. Zij heeft een doorslaggevende rol gespeeld in de bundeling van deze oppositie:

- In november 2004 organiseert zij in Amsterdam, in Nederland, een conferentie van alle politieke organisaties van de Rwandese oppositie en van alle representatieve structuren van de burgermaatschappij van het gebied van de Grote Meren van Afrika.
- In oktober 2005 start zij allerlei contacten met politieke organisaties van de Rwandese oppositie en bewerkstelligt een serie ontmoetingen met de organisaties van de Rwandese burgermaatschappij. Het resultaat daarvan is dat er een gezamenlijk front ontstaat tegen de regering van Paul Kagame.

Zij heeft actief deelgenomen aan de ontwikkeling van het project : "Dialogue Inter Rwandais" (DIR) in 2004, 2006 en april/mei 2009 onder leiding van een kandidaat van de Nobelprijs voor de Vrede Juan Carrero, met steun van de Nobelprijshouder Adolfo Pérez Esquivel en van Federico Mayor Zaragoza, vicepresident van het "Initiative de Alliance des Civilisations". De "DIR" heeft onder meer de aanzet gegeven tot de volgende voorstellen:

- Het woord teruggeven aan het onderdrukte volk, zodat zij zich kunnen uitpreken over welke regering hen geschikt lijkt;
- De Rwandesen helpen met het tot stand brengen van democratische, levensvatbare instellingen, die de toestroom van vluchtelingen en aan de verschillende vormen van rebellie die daaruit ontstaat te stoppen. Waardoor iedereen gerust kan zijn en zich veilig kan voelen;
- Het vinden van oplossingen om de veiligheid te garanderen ten behoeve van een vreedzame co-existentie tussen de Rwandesen en de bureaus van Rwanda, vooral met die van de Democratische Republiek Congo;
- Het oprichten van een commissie "Waarheid, Rechtvaardigheid en Verzoening" om de Rwandesen te helpen op weg te gaan naar een werkelijke verzoening;
- Het instellen van een niet-politieke commissie, die belast is met het op schrift stellen en interpreteren van de geschiedenis van Rwanda;

Politieke actie gericht op de verbetering van het dagelijks leven

In haar politieke plan, biedt zij een meerwaarde; een nieuwe visie op de Rwandese samenleving waarin de diversiteit een onschatbare rijkdom vormt, waarin het menselijk leven heilig is; Een Rechtstaat, ondersteund door een democratie voor iedereen en een rechtvaardige rechtspraak, die gekenmerkt wordt door gelijke kansen en een sociale rechtvaardigheid.

Uitzonderlijke dapperheid

Victoire Ingabire Umuhiza is een uitzonderlijk moedige vrouw, die zich betrokken voelt bij het oplossen van het conflict dat het Rwandese volk al sinds 1990 teistert. Zij is een charismatische leider die opvalt door haar belangeloze inzet. Die inzet gaat verder dan haar huisgezin en de etnische en regionale gemeenschap waartoe zij behoort. Zij heeft het lot van een heel volk, van een gehele natie op haar schouders genomen; teneinde de onderdrukking die in haar geboorteland heerst, op vreedzame wijze te trotseren, in de hoop het Rwandese volk het alternatief aan te bieden van een democratische regering en een duurzame vrede.

Door haar gezin (man en kinderen) en haar werk op te geven, om zich met de dictatuur van Paul Kagame op zijn terrein te meten, dat vormt een bewijs van haar leiderschap dat boven alle egoïsme uitstijgt een van de grote waarde die zij hecht aan de wezenlijke belangen van het Rwandese volk.

Het feit dat zij naar Rwanda durfde te gaan om zich als presidentskandidaat te presenteren is op zich al een heldendaad. Deze daad was een heftige uitdaging voor Paul Kagame om de politieke instanties van Rwanda te democratiseren. De gevolgen lieten niet lang op zich wachten.

De aanwezigheid van Victoire Ingabire Umuhiza in Rwanda heeft de machthebber van Rwanda gedwongen zijn ware gezicht te tonen. In tegenstelling tot het officiële beeld dat over Paul Kagame bestaat: een redder, een democraat die de vrouwenemancipatie steunt, heeft hij zich nu ontpopt als wreed en kwaadaardig, onverdraagzaam ten opzichte van iedere verandering en niet in staat de macht te delen.

Toen zij haar rede uitsprak op het vliegveld van Kigali; vervolgens bij het gedenkteken van Gisozi de "GACACA"rechtspraak veroordeelde en een buiging maakte voor het graf van de eerste Rwandese president in Gitarama, heeft zij de Rwandesen getoond dat je niet bang hoeft te zijn

om te zeggen en te doen zoals je denkt, vooral niet als je er zeker van bent dat de waarheid aan jouw kant staat.

Door het oprichten van een politiek platform met de partijen "PS-Imberakuri " van Ntaganda en de partij "Vert" van Frank Habineza, die haar direct als woordvoester hadden gekozen, heeft zij aangetoond respect te verdienen, dat haar leiderschap vanzelfsprekend is en dat zij zeker in staat is om de functie van Staatshoofd van Rwanda te vervullen.

Gevolgen die de samenleving ten goede komen

Tijdens haar redevoering in Montreal vergeleek zij de oppositie van Rwanda met een voetbalteam (iedere plek op het veld wordt ingenomen door geschikte spelers elk met zijn eigen kwaliteit: voorhoedespelers, middenvelders, verdedigers etc.). Ook voorspelde zij haar eventuele gevangenneming in de politieke arena van Kigali. Op dat moment toonde zij haar teamgeest, haar vertrouwen in het volk en de burgermaatschappij (in binnen- en buitenland). Zij heeft het goede voorbeeld gegeven dat je moet volgen, wil je het slechte beleid in Rwanda veranderen. Zij heeft vooral laten zien dat je veel moet opofferen om resultaten te boeken.

Zij is één van de zeldzame leiders die inziet dat de rol van de burgermaatschappij het onderpand vormt voor democratie en burgerlijke verantwoordelijkheid. Zij is medeoprichtster van meerdere verenigingen en stichtingen:

- "L'association Contact, Dialogue et Actions Caritatives"(CODAC) die zich ten doel stelt de onderdanen van het Grote Merengebied die in Nederland wonen of ter plekke, moreel, juridisch en materieel te steunen.
- De stichting "URAHO van in Nederland wonende gevluchte vrouwen uit Rwanda, die als taak heeft om Rwandese vrouwen uit hun isolement te halen, te helpen om te integreren in de Nederlandse maatschappij en alleenstaande kinderen en asielaanvragers bij te staan.
- De stichting "PROJUSTITIA-Rwanda" die tot doel heeft zich in te zetten voor een eerlijke rechtspraak voor alle slachtoffers van de Rwandese tragedie.
- "HARAMBE", platform van verenigingen van Afrikaanse vrouwen in Nederland belast met het bevorderen van de ontwikkeling van Afrikaanse vrouwen op het continent.
- Zij is lid van het uitvoerend comité "ZWALU", een platform dat de verenigingen van buitenlandse vrouwen in Nederland bijeen brengt om hun emancipatie te bevorderen.

Publicaties en artikelen

Zij is schrijfster van talloze artikelen en publicaties. Zij heeft meerdere "memoranda" verstuurd : naar de Veiligheidsraad, de Europese Unie, de Afrikaanse Unie en naar verschillende staatshoofden. Zij heeft conferenties gehouden over de socio-politieke en economische situatie in haar land en over die in de regio van de Grote Meren. Men kan o.a. citeren uit :

- pleidooi voor een echte nationale verzoening van Rwanda, voorafgaand aan een blijvende vrede (2005)
- Misdaden in Centraal Afrika: Rwanda dat dorst naar gerechtigheid (2004)
- - De conflicten in de regio van de Grote Meren: Rwanda vormt de voornaamste brandhaard die momenteel de regio verwoest (2004)
- De nationale verzoening als voorbode van blijvende veiligheid en vrede in Rwanda en in de regio van de Grote Meren in Afrika (2004)
- De conflicten in de regio van de Grote Meren van Afrika : Oorzaak en voorstellen voor oplossingen (2003)
- De internationale justitie ten opzichte van de Rwandese crisis (2002)
- Wat is het vooruitzicht voor vrede in Centraal Afrika ? (2001).

<http://www.rifdp-iwndp.org/>